

M I I

ŠKOLNÍ ČASOPIS

1. vydání

Jistě jste si všimli stromů a keřů, které lemují okolí naší školy. Jejich listy získaly všemožné barvy od jasně žluté, přes oranžovou až červenou, ale také špinavě zelenou a hnědou. Pokud vysvitne sluníčko, ukáže se tato krása naplno. Přišel podzim. Venku je takové podezřelé ticho. Nebudí nás zpěv ptáků, ani dětský smích na hřištích neslyšíme tak často jako v létě. Listy se snaží udržet v korunách stromů, ale nedaří se jim to.

Tomuto období je věnováno i první číslo našeho školního časopisu.

Marcela Pospíšilová, 9. B

Podzim všemi smysly
(slohový úkol v 9. B)

Vnímání zrakem:

Pozorujeme zbarvenou přírodu, listí opouští bezpečí stromů, spadlé listy sbíráme, lisujeme a můžeme si vytvořit pěkné obrázky a koláže. Na hřbitovech svítí tisíce svíček, ptáci se stěhují za teplem, rybáři se radují z výlovu rybníků, houbaři ze svých úlovků.

Vnímání sluchem:

Slyšíme meluzínu, kapky deště bubnující

na okna, šumění padajících listů, havraní krákorání, traktory, které orají pole, myslivce na honech. Také malé děti, které se nechtějí teple oblékat.

Vnímání hmatem:

Všechno studí. Čerstvě posbírané kaštany jsou příjemné na dotyk, stačí jeden v kapse, dodá nám energii.

Vnímání čichem:

Cítíme vůni čerstvých i sušených hub, brambor upečených v popelu, vůni dýňových pokrmů. Občas cítíme spálené listí a vlhké ovzduší.

Vnímání chutí:

Chutnají nám typické podzimní plody - jablka, sladké hrušky, vyzrálé švestky a švestkové knedlíky s mákem, ale také ořechy a pokrmy z hub.

Svatý Václav

Každý rok 28. září slavíme *Den české státnosti*. Tento den, roku 935, byl na příkaz svého mladšího bratra Boleslava ve Staré Boleslavi zavražděn český kníže Václav z rodu Přemyslovců. My si jej připomeneme básničkou.

Svatý Václav

Svatý Václav, velký muž,
do rukou si nebral nůž,
jeho bratr Boleslav,
používal meče rád.

Boleslav však velký pán,
usednout chce na trůn sám.
Václav jeho plány ničí,
v srdci bratra zloba klíčí.

Boleslav své plány kuje,
zle po bratru pokukuje.
Zlé plány už tady jsou,
zabijáci za ním jdou.

V ruce vrahu meč a dýka,
Václav ke kostelu utíká.
Zámek kostel uzamyká,
poslední hodinka mu teď ka tiká.

Bratr stojí s dýkou v ruce,
bodne Václava přímo do srdce.

Rakev v půdě už teď leží,
knězi se to říká stěží.
Ať jen řekne chudina,
Václav, to je hrdina.

Julie Kučerová, 9. A

Naše škola

Hola, hola, škola volá,
v hodinách se učíme,
o přestávkách řádíme
my jsme velcí kamarádi,
celou školu máme rádi.

David Zelinka, David Doležal, 4. B

NAŠE ŠKOLA

Už je září škola **Volá**,
děti říkají ach ta **škola**
V šatně se **převlečou**,
pak do třídy **utečou**,
v hodině se učíme.
A pak rychle končíme.

Eliška Vodová, Sára Jenyšová, Barbora Novotná, Andrea Mezlová, Lucie
Štěpančíková, 4. C

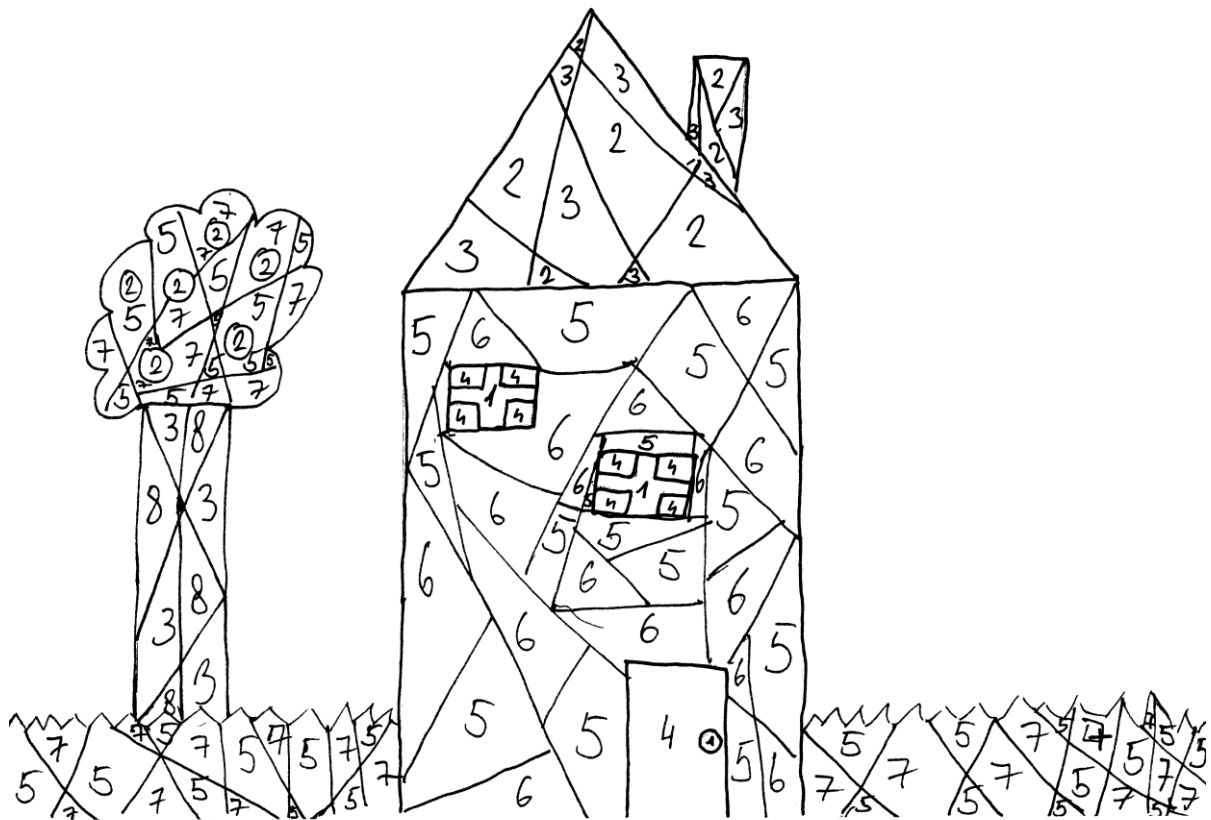
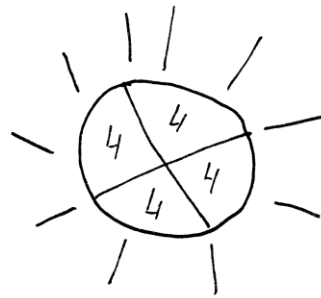

ANGLIČTINA PRO NAŠE NEJMENŠÍ

1- BLACK
2- RED
3- ORANGE

4- YELLOW
5- GREEN
6- BLUE

7- DARK GREEN
8- BROWN

Milí čtenáři,

V letošním školním roce jsme pro Vás připravili novou rubriku, kterou jsme nazvali **Česká jména**. Dozvíte se v ní mnoho zajímavostí, které se jmen týkají. Které jméno se u nás nejčastěji vyskytuje, jak vzniklo a jak hojně je zastoupeno v různých oblastech naší republiky. Věříme, že se vám tato rubrika školního časopisu bude líbit. V současné době je nejčastějším mužským jménem jméno **Jiří**.

Jiří má svátek 24. dubna. Je to jméno světově oblíbené, v němčině má podobu Georg, v angličtině a francouzštině George, v italštině Giorgio, v polštině Jerzy, ve slovenštině Juraj.

Jméno pochází z řečtiny - geórgós znamená zemědělec. Svatý Jiří je známý mučedník, který byl pravděpodobně vysokým důstojníkem v římských legiích, a když se zjistilo, že je křesťan, přišla krutá smrt.

Hned po své smrti byl uctíván a zobrazován jako bojovník, který na koni probodává draka. Drak je symbolem pokořeného zla.

Jako svého patrona si sv. Jiřího vybrali vojáci, zemědělci, kováři, bednáři, ale také skauti a artisté. Sv. Jiřímu bylo na našem území věnováno mnoho staveb, např. rotunda na Řípu a v Praze bazilika na Pražském hradě.

V České republice je pojmenováno tímto jménem 301 629 mužů (a chlapců). Nejvíce jich žije v Praze, je to 33 576, v Brně máme 10 684 Jiříků, Jirků a Jiříčků.

Ke sv. Jiří se váže mnoho pranostik:

Na svatého Jiří vlaštovky už víří.

Na svatého Jiří vylézají hadi a štíři.

Na svatého Jiří nezašlápnu trávu ani štíři.

Mezi známé osobnosti patří:

Jiří Hanzelka - cestovatel, spisovatel

Jiří Holeček - hokejista

Jiří Mahen - brněnský dramatik

Jiří Raška - skokan na lyžích

Pokud máte zájem dozvědět se něco zajímavého o svém nebo jiném jménu, napište nám. V příštím vydání tyto informace najdete.

Jana Osičková

NĚCO ZE SPORTU

Před dvěma lety byl v Líšni - v Rokli u zastávky Kotlanova vybudován nový BMX Dirtpark. Jedná se o sportoviště především pro jízdu na BMX (freestylových) kol.

Hlavní pozitivum tohoto hřiště vidím v tom, že vstup do parku je zdarma, sportoviště se pravidelně opravuje a je blízko tramvajové zastávky.

Jako negativum vidím to, že je tam příliš mnoho dětí, které jezdí na silničních kolech a tím ničí terén.

Kdyby se někomu něco stalo, není nikde možnost rychlého

ošetření (vím, o čem mluvím).

Sám tam rád na svém BMX jezdím a učím se novým trikům. Bohužel zde nefunguje žádný oddíl či klub, který by děti se zájmem o tento sport sdružoval.

Co třeba si nějaký takový klub založit?

Viktor Kadét, 7. A

EKAG - MEZINÁRODNÍ ATLETICKÉ ZÁVODY

Na začátku září jsem se zúčastnila Evropských atletických her mládeže na atletickém stadionu Pod Palackého vrchem. Byl to 11. ročník a já měla možnost být na těchto závodech již šestkrát.

Letošní rok se zúčastnilo opravdu hodně mladých atletů (přes 1700) ze 14 států Evropy. Zúčastnil se jich i můj spolužák z 9. třídy F. Faltýnek a několik děvčat z prvního stupně, která navštěvují atletickou přípravku u nás na škole.

Tyto závody mají každoročně vysokou úroveň, letos padl žákovský světový rekord v běhu na 60m a český rekord ve štafetě. Každý rok se na tyto závody těším. Jsou to tři dny plné sportu, fandění, radosti a někdy i zklamání. Seznámím se se spoustou mladých lidí a potkám se také s těmi, které jsem poznala už dříve.

Dominika Miková, 9. B

AKTUÁLNĚ

Dobré zprávy:

- Veterinární zpráva začala bojovat proti psím množírám.

Aneta Simonová, 9.B

- Brněnský taxikář našel na sedadle 140 000 korun a odevzdal je na policii. Dotyčný pasažér si tam částku vyzvedl.

Matyáš Jekl, 9.B

Co by mi „usnadnilo“ život

Držák na knihy

Protože ráda čtu a čtu si třeba i venku, je někdy obtížné najít polohu, kdy by se mi četlo dobře. Proto jsem vymyslela držák na knihu. Můžete se pohodlně usadit nebo uložit, nastavit si knihu do držáku tak, aby vám třeba nesvítilo do očí, nebo aby vás nebolely ruce. A pak si v klidu čtete a necháme ručičky odpočívat.

Aneta Simonová, 9.B

Oddělovač puzzle - Puzzpiec

Malý přístroj, který by pomocí laseru zjišťoval, jestli má dílek puzzle rovný okraj nebo ne. Nahoře by byl trychtýř, do kterého by se dílky nasypaly, dole dva otvory. Jedním otvorem by do nádoby padaly dílky s okrajem, druhým dílky bez okrajů. Tento přístroj by se nabíjel solárním panelem o velikosti 5x5cm a pracoval rychlostí 1 díl/s.

Marcela Pospíšilová, 9.B

Španělsko

Skupinka dvanácti žáků z 2. stupně měla možnost navštívit a poznat Španělsko, zemi zalitou sluncem a plnou báječných a usměvavých lidí. Byl to krásný zájezd, který se opravdu velice dobře vydařil. I počasí nám přálo. Přes den bylo totiž příjemné teplo.

V pondělí odpoledne jsme vyjžděli od školy na bratislavské letiště, odkud jsme letěli do Madridu. Tam jsme čekali na ostatní skupinky z jiných zemí. Pár hodin po našem příletu se dostavila skupinka Švédů a poté skupina dětí z Polska. To už na nás čekal autobus, který nás odvezl do čtyřhvězdičkového hotelu v Alcázar de San Juan.

V úterý brzy ráno odstartoval ten pravý nabitý program. Z hotelu jsme se jeli podívat do místní malé školy, kde nás s úsměvem na tváři přivítaly mladší děti. Seznámili jsme se a celé dopoledne společně hráli různé hry. Po obědě jsme měli namířeno do dvou různých společností, které se zabývají mezinárodním obchodem. Například se nám velice líbila prohlídka velkého vinného sklepa, kde jsme se dozvěděli, od kdy a jak se ve Španělsku vyrábí víno. Bylo tam i víno staré zhruba 150 let. Po této prohlídce jsme se jeli podívat na krásnou památku v Campo de Criptana. Je to krásné seskupení několika velkých mlýnů, které leží na vyšším kopci, odkud jsme pozorovali západ slunce. Tam jsme se i navečeřeli a s velkým obdivem jsme sledovali skupinku Španělů, kteří nám ukazovali jejich typické tance v krojích. Mohli jsme si je také vyzkoušet. Byl to nevšední zážitek. Ve středu jsme navštívili historické město plné památek, Toledo. Tam se nás ujal sympatický průvodce a křížem krázem nás provedl přenádherným městem, které nám doslova vyrazilo dech. Po obědě jsme měli chvíli volného času na nákup různých suvenýrů. Po náročném dni jsme se vrátili zpět na hotel, kde jsme si užívali chvílky relaxace v bazénu. Pak byla večeře a mohli jsme se těšit na další den.

Čtvrtek utekl jako voda. Brzy ráno jsme se přesunuli do jedné z místních škol, kde probíhaly různé workshopy a práce ve skupinkách. Tam jsme opět poznali spoustu nových přátel. Později odpoledne nás autobus odvezl na Radnici, kde nás i učitele vřele přivítal sám pan starosta. Poté jsme jeli na prohlídku města Alcázar de San Juan. Město sice malé, ale krásné. Vrátili jsme se na večeři a to už nám bylo smutno, protože jsme věděli, že už druhý den budeme na cestě domů. Ale i tak jsme si večer ještě náležitě užili. Po večeři byla velká diskotéka. Zpívalo se a tancovalo, že to uteklo tak rychle, ani jsme nevěděli jak. Se všemi jsme se rozloučili a šli spát..

V pátek jsme měli velice brzy ráno namířeno do Madridu. Odtud jsme letěli na Vídeňské letiště, kde nás vyzvedl minibus a jeli s ním až do Brna. Týdenní zájezd se nám opravdu líbil a ještě dnes jsme z něj moc nadšení. Dovezli jsme si odtamtud spoustu vzpomínek a zážitků, na které budeme ještě dlouho vzpomínat.

Aneta Simonová, 9. B

Vymyšlená krajina

„Dětská lež nemusí být vždycky vadou, může být také příznakem fantazie.“

- Jan Werich

Tuto krajinu jsem si vybral proto, že je to první, co mě napadlo.

Když se podívám na krajinu, vidím stromy z lékořice, chaloupky z perníku a vodopád ze sladké vody. Lékořicové stromy jsou vysoké tři až čtyři metry a rostou na nich bonbóny, které mají ovocnou příchut'.

Perníkové chaloupky mají sušenková okna, čokoládové dveře a koblihové kliky. Perníkové chaloupky stojí vedle cukrové hory s vodopádem sladké vody. Na chaloupce a na stromech je poleva jako sníh.

Kdybych tam žil, tak by se mi tam velmi líbilo...

Daniel Vyparina, 7. B

Tak jsem se jednou zamyslela, jak by mohla vypadat vymyšlená krajina. Najednou jsem se tam objevila a místo listnatého lesa - zástup lízátek tam stál. Prošla jsem tudy a najednou tam naproti mně stála hora ze želatiny, chtěla jsem ji vidět blíž, tak jsem sklonila hlavu, ale čokoládový potůček mně to nedovolil.

Vtom jsem ale dostala nápad, že bych mohla přes kamínky přeskákat potůček, ale místo kamínků tam byly jen barevné lentilky. Tak jsem přeskákala přes ně a obešla si tu horu ze želatiny.

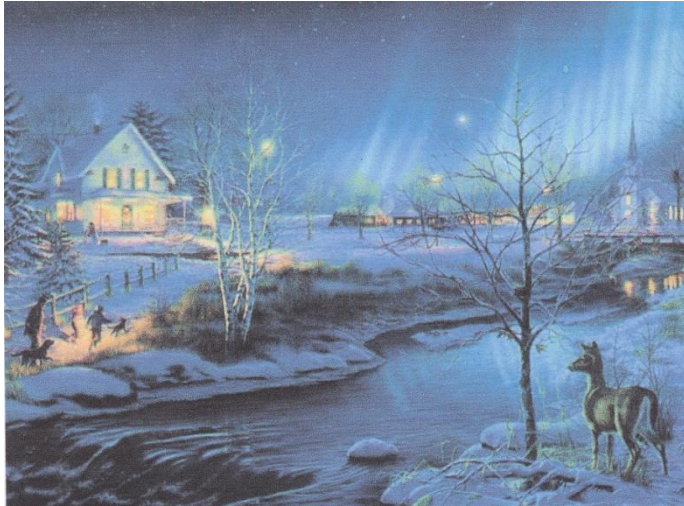

Za ní svítlo slunko, to bylo horko! Podivila jsem se, když jsem uviděla, jak na jabloni rostly kopečky zmrzliny.

Pár jsem jich snědla a ještě jsem zahlédla vodopád, myslím, že byl z mléčné čokolády nebo z cukrové vaty a nebo snad z jogurtu, ale to jsem už nezjistila, protože to byl sen a zrovna jsem se probudila...

Sabina Ognarová, 7. A

V této zasněžené zimní krajině jsou rozlehlé louky, na kterých si lidé vybudovali město, spíše městečko, které má velký krásný kostel. Přes louky a městečko teče dlouhá čirá řeka. Okolo ní rostou různé listnaté stromy, které na zimu shodily všechny své listy.

Přes řeku vede kamenný most, který je zamrzlý. Za kamenným mostem je jeden osamocený rodinný dům. Střecha domu vypadá jako posypaná hromadou moučkového cukru. Dům je nejspíš myslivna, kterou obývají čtyři lidé a dva psi. Vedle myslivny začíná les. Tento les je domovem mnoha

zvířat.

Nad celou touto krajinou je tmavé noční nebe, na kterém svítí asi miliarda hvězd a také krásná polární záře.

Tato zimní krajina mi připadá krásná a pohádková, ozvláštňená polární září a sněhem, který pokrývá téměř vše.

Anna Weisserová, 7. A

Recenze na hru Star Wars Battlefront

Hra mě zaujala především svou perfektní Grafikou a audiem a také mě zaujaly herní módy, kterých na počátku této hry moc nebylo.

Od data vydání (17. 11. 2015) se hra změnila. Hra nabízí více možností (zbraně, mapy, technika a charaktery, za které lze hrát).

Pokud jste milovníky ságy Star Wars, je tato hra stvořena přesně pro vás. Chybí zde ale příběhová část (singl player), což je docela škoda. Sice je tu možnost si zahrát

s přáteli Survival mód, Trainig mód a Skirmish (tyto tři módy hry slouží k nastavení audia a grafiky, popřípadě k doladění hráčského umu), ale to neuspokojí vaši touhu po příběhové části. Hra se tedy zaměřuje více na Online hraní (Multiplayer), a tak se z celé věci stává celkem nudná pěkně vypadající online střílečka. Ale jak už jsem psal na začátku této recenze, pokud jste milovníky filmů Star Wars, tak vás tato hra maximálně uspokojí.

Hra byla vyvinuta pro platformy PC, Ps4 a Xbox ONE. Hru vytvořily vývojářské firmy: LUCASFILM, DICE, EA..

Tomáš Lískovec, 9. B

Interview s prvňáčky

Adélka Moskalová, 1.B

Líbí se ti na naší škole?

Moc se mi tu líbí.

Učíš se ráda?

Ne.

Jaký je tvůj nejoblíbenější předmět?

Výtvarka.

Jsi spokojená s učiteli na naší škole?

Ano.

Jaký je tvůj neoblíbenější učitel/ka?

Jitka Hégrová.

Chutnají ti obědy ve školní jídelně?

Ano.

Chtěla bys na naší škole něco změnit?

Ne.

Kryštof Fiala, 1. A

Líbí se ti na naší škole?

Ano.

Jaký je tvůj nejoblíbenější předmět?

Tělocvik.

Jsi spokojený s učiteli na naší škole?

Ano.

Jaký je tvůj neoblíbenější učitel/ka?

Martina Gašparíková.

Chutnají ti obědy ve školní jídelně?

Ano všechno mi chutná.

Chtěl bys na naší škole něco změnit?

Chtěl bych obr trampolínu.

Jáchym Opluštil 1. D

Líbí se ti na naší škole?

Ano, líbí.

Učíš se rád?

Jo, nechci být hloupý.

Jaký je tvůj nejoblíbenější předmět?

Hudební výchova.

Jsi spokojený s učiteli na naší škole?

Jo.

Jaký je tvůj neoblíbenější učitel/ka?

Paní družinářka Plíšková.

Chutnají ti obědy ve školní jídelně?

Ano a nejvíc saláty

Chtěl bys na naší škole něco změnit?

Chtěl bych, aby bylo pět dní volno a pak by se šlo do školy a pak obráceně, 5 dní škola a pak

VTIPY

Na co jste si včera děti hrály?
Na schovávanou.
A kdo byl nejšikovnější?
Toník. Toho jsme dodnes nenašli.

"Chlapče," ptá se kolemjdoucí, "proč chodíš tak nakřivo?" "Proč?" vysvětluje kluk? "já se totiž ptal jednoho pána, kde je tady lékárna... a on mi řekl, abych šel šikmo přes náměstí."

Teplem se věci roztahují, chladem stahují.
Jmenujte, děti, nějaký příklad.
Prosím prázdniny. V létě jsou dlouhé dva měsíce, v zimě jen týden.

Franta vyjde před školu, podívá se po obloze a prohodí: "Tak dneska to ještě nebude... Je pod mrakem." "Co nebude?" ptá se kamarád. "Ale nic. Tatínek říkal, že se ze mne jednoho krásného dne zblázní."

Paní učitelka se ptá Pepíčka: "Kdes byl, Pepíčku, že jsi včera nepřišel do školy?" "To vám nemůžu říct, paní učitelko," říká Pepíček. "A mám Tě", říká vítězoslavně paní učitelka, "byl jsi za školou." "Kdepak, paní učitelko, kdybych byl za školou, mohla byste mě přeci vidět z okna sborovny!"

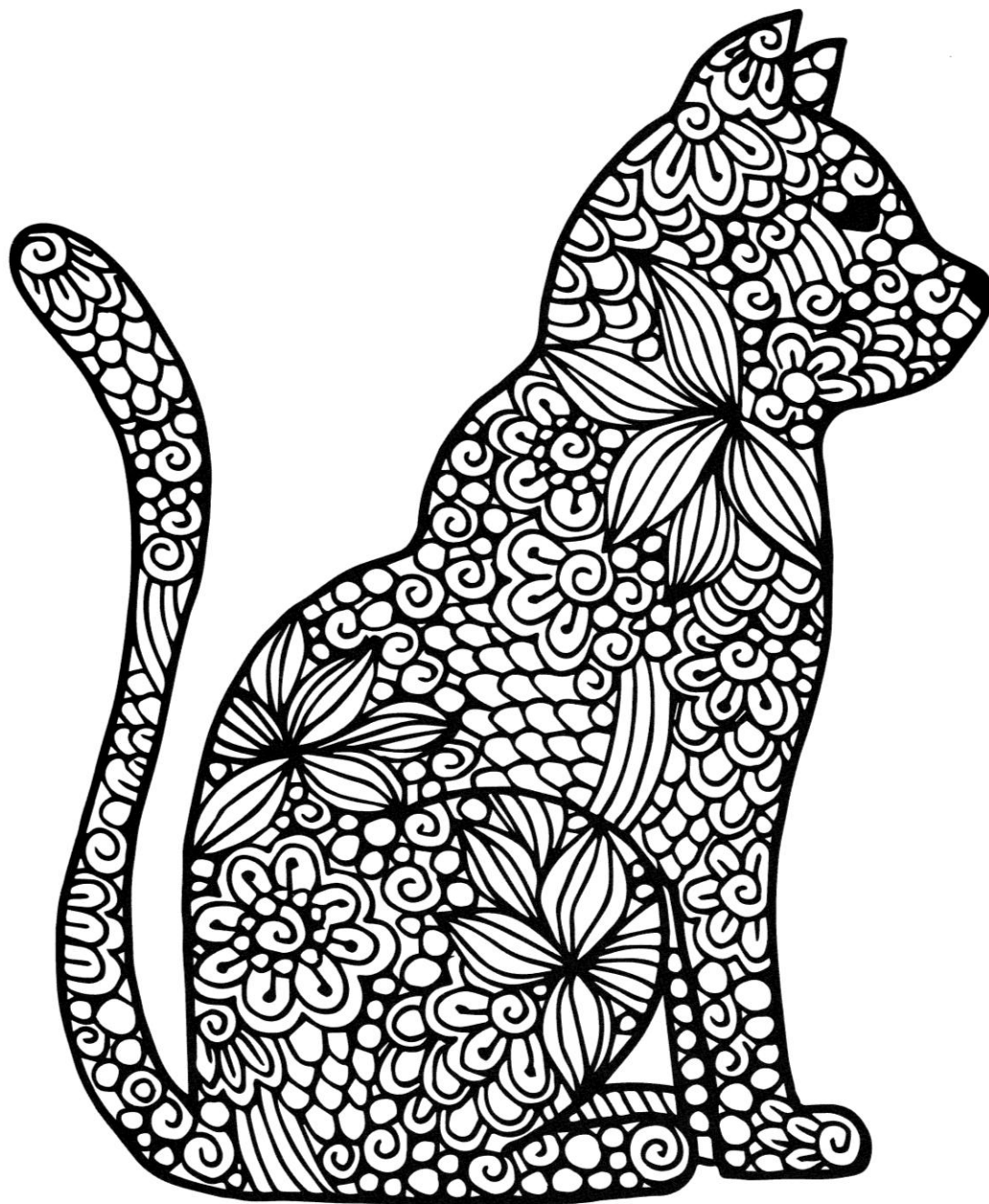
Učitel k žákovi: "Kdo jsou lidé, kteří si berou věci, i když jim nepatří?" Děti nechápou. "Tak například: Co bych byl, Pepíčku, kdybych teď sáhl takhle do tvé kapsy a vytáhl 50-ti korunu?" "Kouzelník, pane učiteli."

Ptá se paní učitelka dětí: „Děti, kdo z vás si myslí, že je hloupý, ať se postaví.“ Všichni kromě Pepíčka sedí. „Pepíčku ty si myslíš, že jsi hloupý?“ Ptá se paní učitelka. Pepíček: „Ne, já jsem vás v tom nechtěl nechat samotnou!“

CHVILKA PROTI STRESU

...takže pastelky do ruky a jdeme na to

Les

Procházela jsem se lesem a vdechovala jeho vůni. Bylo brzy ráno, něco kolem pěti hodin. Tuhle denní dobu mám nejraději. Všude je tak ticho, příroda se teprve probouzí k životu.

Sehnula jsem se k zemi a vzala do ruky malého broučka, jenž mi lezl přes cestu.

„Kam tak spěcháš, maličký?“ usmála jsem se na něj a pustila ho zpátky. Hned odběhl a schoval se mi v mechu u cesty.

Náhle jsem koutkem oka zahlédla pohyb. Ohlédla jsem se, ale nikoho jsem neviděla.

„Ha-haló? J-je tady někdo?“ zavolala jsem roztřeseně. Žádná odpověď. Pokrčila jsem rameny. Asi se mi to jen zdálo. Už raději půjdu zpátky...

U ucha se mi na okamžik ozval podivný zvuk. Jako zachroptění. Leknutím jsem nadskočila. To se mi muselo jen zdát. Jsem nevyspalá. Až se vrátím domů, dám si sprchu a zalezu zpátky do postele. Něčí ruka na mém rameni. Zaječení z mých úst, přesto tak vzdálené. Rána do zátylku. A potom přišla tma. Nekonečná tma.

Jak dlouho jsem spala? Moje hlava. Kde to jsem? V nějakém doupěti či co? Je tu hrozně vysoký strop. Počkat? Jsem svázaná!

„Jak ses vyspala?“ pozdraví mě něčí hlas. Ohlédnu se. Postava v černé mikině s kapucí, příliš vysoká na to, aby to byl normální člověk. Přes pusku má šátek. Jeho hlas je nepřírozeně hluboký. Zní pobaveně.

„Kdo jsi?“ zeptala jsem se místo odpovědi. „To tě nemusí zajímat. Já nejsem nikdo“, řekl neznámý.

Zdálo se mi to, nebo jsem pod kapucí zahlédla zelený záblesk? Ne, určitě se mi to jen zdálo. Z čeho by vycházel? Takhle zelené oči přece nemůže mít žádný člověk! Ale zase žádný člověk nemůže být vysoký přes dva a půl metru a přesto tu stojí přede mnou a i přes šátek je jasné, že se usmívá.

„Asi bys chtěla vědět, proč tě tady držím svázanou. Nic pro mě neznamenáš. Ale někdo jiný na tebe má rozdílný názor.“ Vzal z poličky nějaký předmět, vypadal jako lidská lebka. Nejspíš to lidská lebka i byla. Postavil ji na stůl a přešel ke mně. Teprve teď jsem si všimla skalpelu v jeho ruce. V panice jsem ho kopl do nohy. Nezdálo se však, že by si toho všimnul. Lehce mi prořízl

kůži na hřbetu ruky. Nabral krev do malé lahvičky. Potom se dotkl mé ruky a zranění zmizelo. Byla jsem vyděšená. Jak to sakra udělal?

Můj věznitel přenesl ke stolu lahvičku a kápnul na lebku moji krev. Poté pronesl nějaká slova v jazyce, kterému jsem nerozuměla. Oslepil mě záblesk světla. Lebce začala z očí a pusy vytékat krev. Ozvalo se nelidské zaječení. Vzduch kolem postavy zachvěl a potom se v něm objevila prasklina. Ano... Jen tak ve vzduchu...

Já už fakt šíím. Třeba je to celé jenom sen! Ted' se zkusím probudit... Sakra... Nejde to. Takže je to realita.

Prasklina se rozšířila. Spatřila jsem dlouhé drápy, patřící něčemu snažícímu se dostat se k nám, radši ani nechci vědět odkud. Začala jsem křičet. Ta věc už prasklinu rozšířila dostatečně na to, abych se jí mohla podívat do obličeje. Hlava té věci připomínala rohatou hadí hlavu, ale měla dvě tlamy nad sebou. Její oči byly stejně zelené, jako ten záblesk, co jsem viděla v očích svého věznitele. Podívala se na mě. A začala zpívat. Z uší, nosu a konečků prstů mi proudem crčela krev. Ta věc se procpala prasklinou a přišla ke mně. Naposled jsem se na ni podívala a pak jsem se plná zoufalství vrhla přímo do jedné z jejích otevřených tlam.

Prudce jsem se posadila. Kde to jsem? Ach, moje postel. Byl to jen sen. Padla jsem zpátky na polštář vedle mě.

„Spi dál“, zaslechla jsem šeptání. Otevřela jsem oči. Nade mnou se skláněla postava, vysoká tak dva a půl metru, ne-li víc. A já jí koukala přímo do zeleně zářících očí...

Karolína Hochmanová, 8. B

Luštění

1. Magické čtverce (všechny řádky jsou součty čísel a musí se rovnat)

		3
	3	
3		2

2		
	4	
4		6

		9
10		8
		10

2. Přesmyčky

NADPŘIROZENÉ BYTOSTI: strpí kal, kladl kov, opilec dne, jenže co rod

VÁNOČNÍ KOŘENÍ: ani vlka, mrak doma, drak i nor, řek cosi

SLOVA Z KALENDÁŘE: po dílně, trs visel, senior pc, sad i plod

MLÉČNÉ VÝROBKY: plodí sám, amor zalezl, vrhat o, krytá vosu

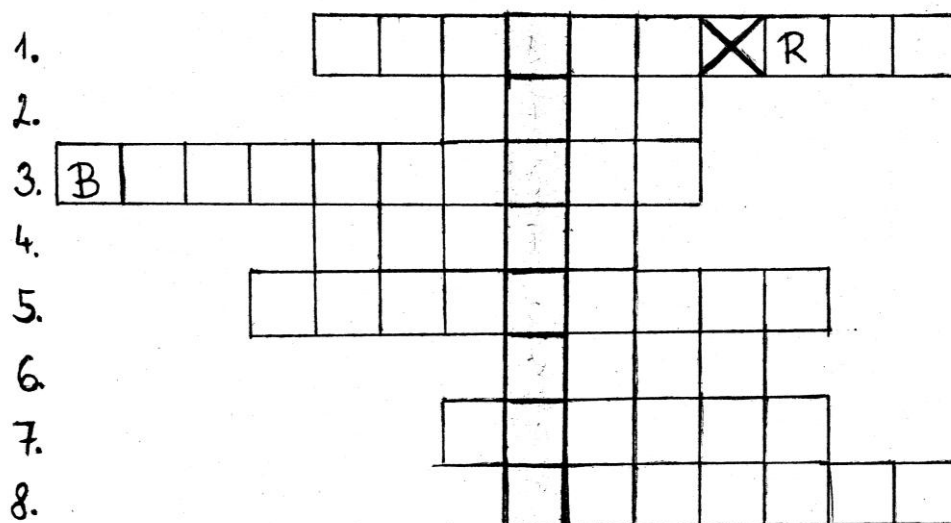
VODNÍ PTACTVO: páni kel, puk chlapa, obr atlas, politá pec, o lanku

3. Osmisměrka

Najdi 12 zvířat, která můžeš vidět v ZOO.

G	E	N	S	X	Y	A	B	F	I	G	Ž	Č	O	Q	Š	P	L	K	Ť
Ň	U	W	Z	L	Č	Ě	M	J	E	R	B	S	U	N	Ť	X	Q	O	Y
O	Ž	I	R	A	F	A	Z	D	L	N	N	V	Y	O	P	T	M	K	O
L	S	P	K	CH	S	U	R	I	K	Á	T	Á	É	Č	W	Y	Z	O	Ž
A	I	E	W	T	X	Ě	Z	B	T	S	A	M	T	Á	I	G	P	A	O
CH	Z	N	Ť	Á	E	K	Ů	U	A	U	N	Z	D	K	D	R	L	A	W
Ó	B	Z	O	N	Á	Ř	G	X	L	C	Č	Š	B	O	Š	N	N	Ď	R
P	K	T	Q	R	D	N	T	D	Ř	M	J	Ň	K	O	L	F	O	S	Š
Y	L	R	J	U	A	Š	Ď	F	CH	G	E	H	Á	Ů	P	O	Š	K	A
O	Ě	U	M	R	Z	E	B	R	A	E	S	L	Ň	K	L	A	K	N	Ž
Ř	S	U	O	T	O	Š	K	Y	M	D	Ž	M	E	L	H	O	O	CH	I
Č	CH	Ů	K	T	U	Z	T	Q	E	K	L	J	M	O	L	L	M	S	O
O	O	W	X	P	S	Č	F	E	L	Ř	G	U	A	A	S	K	A	I	Z
Ž	R	A	U	V	Ž	C	R	D	E	M	Z	A	L	Ó	Q	B	Č	R	O
V	H	A	T	E	P	C	R	É	O	K	R	T	P	Ž	O	Ů	L	W	O
Č	T	K	K	D	K	P	Q	O	N	O	S	O	R	O	Ž	E	C	S	W
Č	E	X	W	C	P	K	R	M	N	I	E	N	O	P	K	D	L	X	Ň

4. Křížovka

1. Co začíná na podzim? (dětem)
2. Co následuje po podzimu?
3. Čím je známý podzim?
4. Na podzim pádaí (doplň)
5. V jiných zemích se slaví den „Nemrtvých“. Jak se jmenuje?
6. Mění se počasí, začíná být chladnější a....(doplň)
7. Kdo přijíždí na bílém koni?
8. Co se slaví 2. listopadu?

TAJENKA: Posledním podzimním měsícem je _____ .

Přesmyčky řešení: 1) trpaslík, vlkodlak, polednice, jednořezec, 2) vanilka, kardamom, koriandr, skořice, 3) pondělí, silvestr, prosinec, listopad, 4) podmáslí, mozzarella, tvaroh, syrovátka, 5) pelikán, papuchalk, albatros, potáplice, alkoun

Na rubrice **Luštění** se podíleli redaktoři: Daniel Vyparina, 7. B, Karolína Luščanová, 9. B, Kristýna Pilátová, 9. B, Martin Štaud, 9. A, Eliška Schmausová, 9. A a žáci třídy 6. B.

5. Optický klam

Sledujte střed srdíčka a uvidíte že srdce se stále zvětšuje, ale to je jenom iluze způsobená soustředěním se na danou barvu.

